

LETRA DREJTUAR KISHËS SË GALACISË

Përshëndetje

1 Pali, apostulli, ua drejton këtë letër bashkësive të Galacisë.
Shërbimin tim si apostull nuk e mora nga njerëzit, as edhe nëpërmjet ndërmjetësimit njerëzor; atë e mora nga Jezusi, Mesia, dhe nga Perëndia, Ati, që e ringjalli Jezusin nga të vdekurit.
²Të gjithë besimtarët që janë me mua, përshëndetin, bashkë me mua, bashkësitë e Galacisë.
³Qofshin me ju hir e paqe nga Perëndia, Ati ynë, dhe nga Jezusi, Mesia dhe Zoti, ⁴i cili u flijua për mëkatet tona.
Ai e dha jetën për të na çliruar nga bota e tanishme.
Ky ishte vullneti i Perëndisë, Atit tonë, ⁵të cilit i qoftë lavdi përgjithmonë! Amen.

Ka vetëm një lajm të mirë

⁶Çuditem për ju! Perëndia ju ka thirrur me anë të predikimit të lajmit të mirë për një jetë që karakterizohet nga hiri që solli Mesia. Por pas një kohe kaq të shkurtër, tani i ktheni shpinën Atij që ju ka thirrur dhe i drejtoheni një lajmi tjetër. ⁷Por, në fakt, nuk ka lajm tjetër të mirë; ka vetëm disa njerëz që dëshirojnë t'ju ngatërrojnë. Ata duan ta shtrembërojnë lajmin e mirë për Mesinë. ⁸Por as ne, e asnjë engjëll nga qielli, nuk kemi të drejtë t'ju sjellim një lajm të mirë në kundërshtim me atë që ju solla unë. Kush bën kështu, qoftë mallkuar, qoftë i ndarë përgjithmonë nga Perëndia! ⁹Tashmë kam ngulur këmbë dhe po e përsëris: Kush ju sjell një lajm të mirë të ndryshëm nga ai që pranuat, u mallkoftë, qoftë i ndarë përgjithmonë nga Perëndia.
¹⁰A mund të më paditni tani se ju mbusha mendjen (për të pranuar një udhë më të lehtë të shpëtimit)? Atëherë mund të më paditni se ia mbusha mendjen Perëndisë! Mos mendoni se unë u bëj lajka njerëzve? Unë i takoj Mesisë dhe i shërbej atij – atëherë si mund të kërkoj duartrokitjen e njerëzve?

Pali nuk bie aspak më poshtë se apostujt e tjerë

¹¹Vëllezër, ju duhet të dini këtë: lajmi i mirë që shpall unë, nuk është një trillim njerëzor. ¹²Ky lajm nuk m'u transmetua nga njerëzit, e as nuk e mësova atë. Jezusi, Mesia, m'u shfaq mua dhe ma besoi.
¹³Ju e dini se çfarë dishepulli i zellshëm i fesë hebreje isha më parë. I përndiqja gjer në fund bashkësitë e Perëndisë dhe bëja gjithçka të mundur për t'i shkatërruar. ¹⁴Zbatoja me saktësi të rreptë rregulloret e Ligjit hebre dhe me këtë ia tejkalova shumicës së moshatarëve të mi. Ndërhyja për traditat e të parëve tanë me më shumë fanatizëm se të gjithë.
¹⁵⁻¹⁶Por pastaj Perëndia më bëri të shoh Birin e tij, që ta shpall atë gjithkund nëpër popujt johebrenj. Ai më kishte paracaktuar për këtë qysh para lindjes sime, dhe kështu më thirri në shërbimin e tij sipas mëshirës së tij. Kur ndodhi kjo, nuk u mendova shumë dhe nuk kërkoja këshillë nga askush. ¹⁷As nuk shkova në Jerusalem tek ata që kishin qenë apostujt para meje, por u nisa për në krahinën ku banojnë fiset arabe, dhe pastaj, që andej, u ktheva në Damask.
¹⁸Pastaj, pas tre vjetësh, u nisa për në Jerusalem, që të njihesha me Pjetrin, dhe qëndrova tek ai dy javë.
¹⁹Nga apostujt e tjerë pashë vetëm Jakobin, vëllanë e Zotit. ²⁰Po ju them të vërtetën: Perëndia e di. ²¹Pastaj u nisa për në Siri dhe në Cilici. ²²Bashkësitë e krishtera në Jude nuk më njihnin personalisht. ²³Kishin dëgjuar vetëm se: «Njeriu që dikur na përndiqte, po shpall tani fenë që më parë donte ta shfaroste!»
²⁴Prandaj e falënderuan Perëndinë për atë që kishte bërë në mua.

Pali pranohet nga apostujt e tjerë

(Br 10,17)

2¹⁻²Pas katërmbëdhjetë vjetësh, në bazë të një urdhri të Zotit, shkova në Jerusalem, kësaj here bashkë me Barnabën. Me vete mora edhe Titin. ♦ Atje dhashë llogari për atë që shpalla si lajm të mirë ndër popujt johebrenj. Para së gjithash u mora vesh me kryetarët, sepse nuk doja që tërë puna ime të dilte e kotë. ³As nuk e detyruan Titin, shoqëruesin tim, i cili është johebre, të rrethpritej. ⁴Megjithatë, atje kishte disa të krishterë të rremë që ishin futur më parë në kuvend për të na spiunuar. Ata donin të na ligjëronin për lirinë që na jep Jezusi, Mesia, dhe donin që ne t'i nënshtroheshim përsëri Ligjit hebre. ⁵Por nuk u tërhoqa aspak, as iu nënshtrova, sepse e vërteta e lajmit të mirë për ju dhe për johebrenjtë ishte në rrezik.
⁶Kryetarët e kuvendit nuk kishin asgjë për t'i shtuar lajmit të mirë që po shpall unë. Meqë ra fjala, unë nuk u jap rëndësi atyre për shkak të lidhjes së tyre të gjakut me Jezusin. ♦ ♦ Për këtë arsye Perëndia nuk bëri dallim ndërmjet tyre dhe meje. ⁷Ata e pranuan që Perëndia më ka thirrur ta predikoj lajmin e mirë ndër popujt johebrenj, siç e thirri Pjetrin për ta predikuar lajmin e mirë ndër hebrejtë. ⁸Ata e pranuan që Perëndia kishte vepruar me Pjetrin për të mirën e hebrejve dhe, në të njëjtën mënyrë, kishte vepruar me anën time për të mirën e popujve hebrej. ⁹Prandaj, pasi Jakobi, Pjetri dhe Gjoni, të cilët çmohen atje si «mbështetjet» e kishës në Jerusalem, vunë re se Perëndia më kishte dhënë dhunti të veçantë për këtë

shërbim, më shtrinë dorën e djathtë si shenjë shoqërie. Pranuar që unë dhe Barnaba ta shpallnim lajmin e mirë ndër popujt jashtë Palestinës, kurse ata ndër hebrejtë (e Palestinës). ¹⁰Ata vetëm sa na u lutën që ta ndihmonim bashkësinë e varfëruar të Jerusalemit – dhe këtë kam kërkuar ta bëj në mënyrë të posaçme.

♦ si shembull i një pagani (rrethpaprë) të kthyer në fe. ♦♦ aludim për Jakobin, vëllanë e Zotit.

Grindja në Antioki

¹¹Kur Pjetri erdhi në Antioki, e kundërshtova hapur para të gjithëve, sepse ishte sjellë keq. ¹²Kishte marrë pjesë bashkë me besimtarët johebrej në darkat e përbashkëta të kishës. Por kur arritën disa njerëz nga rrethi i Jakobit, ai u nda nga johebrejtë, dhe nga frika prej tyre nuk donte të hante më bashkë me johebrejtë. ¹³Shembullin e tij e ndoqën edhe hebrejtë e tjerë, kështu që edhe Barnaba u ngjiti dhe, ashtu si ata, e mohoi bindjen e tij. ¹⁴Kur vura re se ishin larguar kështu nga e vërteta e lajmit të mirë të shpëtimit, i thashë Pjetrit para tërë kishës: «Megjithëse je hebre, gjer tani nuk e mbajte Ligjin hebre dhe jetove si johebre, kurse tani dëshiron t'i detyrosh besimtarët johebrej që të jetojnë si hebrejtë sipas Ligjit? ¹⁵Është e drejtë që jemi me prejardhje hebreje e jo anëtarë të popujve që nuk e njohin Ligjin e Perëndisë. ¹⁶Por ne e dimë se askush nuk e merr pafajësinë (para gjyqit të Perëndisë) me anë të veprave të Ligjit. Pafajësinë e merr vetëm ai që pranon amnistinë e Perëndisë dhe beson në Jezusin, Mesinë. Për këtë edhe ne besuam në Jezusin, Mesinë, që ta marrim pafajësinë me anë të besimit dhe jo me anë të veprave të Ligjit, sepse askush nuk mund ta marrë pafajësinë me anë të veprave të Ligjit.» ♦ ¹⁷Por, kur ne, si hebrej, kërkojmë ta marrim pafajësinë me anë të besimit të Jezusi, Mesia, atëherë pranojmë se jemi po aq mëkatarë ♦♦ sa edhe njerëzit e popujve të tjerë. A mund të thuhet atëherë se Mesia përkrah mëkatin – shkeljen e Ligjit hebre (duke na nxitur të shoqërohemi me johebrejtë)? Aspak! ¹⁸Përkundrazi, në qoftë se, pasi bëhem i krishterë dhe nuk i përmbahem më Ligjit hebre, sillem në mënyrë jo konsekuente duke pohuar se Ligji hebre është prapëseprapë ende në fuqi, atëherë bëj me të vërtetë mëkat! ¹⁹Në fakt, Ligji nuk mund të kërkojë më asgjë prej meje, sepse unë vdiqa përta i përket Ligjit. Ligji më solli dënimin me vdekje. Unë vdiqa (ligjërisht) bashkë me Mesinë në kryq. Tani jetoj për Perëndinë. ²⁰Jetoj, e jo më unë (egoist dhe vetëshpëtues), por në mua jeton Mesia. E këtë jetë që jetoj tani në këtë botë, e jetoj i lidhur me Birin e Perëndisë me anë të besimit tek ai, i cili më tregoi dashurinë e tij duke e flijuar veten për mua. ²¹Jo, nuk e hedh poshtë mëshirën e Perëndisë, sepse, në qoftë se mund ta marrim pafajësinë duke iu përmbajtur Ligjit, atëherë Mesia ka vdekur kot.

♦ Pali i referohet një bindjeje ligjore ndaj kërkesave të Torës, që është një sistem i papërcaktuar dhe çon në idenë e meritës (shpëtimi me anë të veprave), për të cilën Pali kontraston besimin, përkatësisht një lidhje me një Person (Mesia) falë Shpirtit të Shenjtë brenda besimtarit. ♦♦ Duke shkatërruar pengesën midis çifutëve dhe joçifutëve që përcaktohet nën Ligjin.

Shpëtimin na e sjell vetëm besimi te Mesia dhe te flijimi i tij pajtues

(Zan 15,6; 12,3; Br 27,26; Hab 2,4; Lev 18,5; Br 21,23)

3O galatas, ku ju shkon mendja?! Kush ju yshti kështu? Megjithatë, unë jua paraqita fare qartë kuptimin e vdekjes së Mesisë në kryq. ²Më thoni vetëm këtë: a e morët nga Perëndia Shpirtin e shenjtë ngaqë iu përmbajtët Ligjit, apo ngaqë dëgjuat lajmin e mirë të shpëtimit dhe besuat në Mesinë? ³Përse nuk kuptoni asgjë? Mos doni ta mbaroni me forcat tuaja atë që filloi në ju Shpirti i Perëndisë? ⁴Mos vallë i përjetuat më kot të gjitha këto? Sigurisht, kjo nuk është e mundur! ⁵Mos vallë Perëndia që ju dha Shpirtin e vet dhe bën mes jush vepra të mrekullueshme, i bën këto ngaqë iu përmbajtët Ligjit, apo ngaqë besuat në Jezusin, Mesinë?

⁶Si ndodhi me Avrahamin? *Avrahami i besoi* (premtimut të) *Perëndisë dhe kjo iu njoh për pafajësi*. ⁷Kështu, ju kuptoni se cilët janë pasardhësit e vërtetë të Avrahamit. Janë ata që u besojnë premtimeve të Perëndisë. ⁸Në të vërtetë, në Shkrimet e shenjta parathuhej se Perëndia do t'i shpallte të pafajshëm edhe popujt johebretë me anë të besimit të tyre. Ai ia shpalli Avrahamit më përpara lajmin e mirë në këtë fragment: *Nëpërmjet teje do t'i bekoj të gjitha kombet e botës*. ⁹Nga kjo del se këtë dhuratë do ta pranojnë të gjithë ata që i besojnë Perëndisë ashtu siç bëri Avrahami.

¹⁰Përkundrazi, kush mbështetet në veprat e Ligjit (për shpëtimin e vet), është i mallkuar. Në të vërtetë, thuhet: *Qoftë mallkuar secili që nuk mban dhe nuk zbaton gjithçka që është shkruar në Librin e Ligjit!*

¹¹Përveç kësaj, është e qartë që askush nuk mund ta marrë pafajësinë me anë të Ligjit, sepse, gjithashtu, në Shkrimin e shenjtë thuhet: *Merr pafajësinë dhe do të jetojë ai që i beson* (premtimit të) *Perëndisë*. ¹²Por Ligji nuk ka të bëjë me besimin. Në vend të kësaj, thuhet: *Kush bën gjithçka që kërkohet në Ligj, do të jetojë*. ¹³Mesia na çliron nga mallkimi që sjell Ligji duke e paguar me jetën e vet: e vuajti mallkimin në vendin tonë. Në të vërtetë, shkruhet: *Kush varet në dru, është i mallkuar nga Perëndia*. ¹⁴Kështu, te popujt johebrenj erdhi dhurata që i ishte premtuar Avrahamit. Në të vërtetë, të gjithë ata që besojnë në Jezusin, Mesinë, do ta marrin Shpirtin e premtuar.

Si qëndron puna me Ligjin?

(Zan 12,7; Dal 12,40; Br 6,4)

¹⁵Vëllezër, po marr një shembull nga jeta e përditshme: askush nuk mund të anulojë një dispozitë ligjore e as t'i shtojë gjë asaj. ¹⁶Tani Perëndia ia dha premtimin Avrahamit dhe pasardhësit të tij. Në Shkrimin e shenjtë nuk thuhet «pasardhësve të tu» sikur të ishte fjala për shumë pasardhës, por «pasardhësit tënd». Atje është fjala vetëm për një pasardhës të veçantë, d.m.th. për Mesinë.

¹⁷Me këtë dua të them: Perëndia i dha Avrahamit një premtim ligjor. Ligji që erdhi katërqind e tridhjetë vjet më vonë, ♦ nuk mund ta anulojë këtë dispozitë ligjore, as edhe ta hedhë poshtë premtimin. ¹⁸Në qoftë se dhurata që Perëndia jep për trashëgim, do të varej nga zbatimi i Ligjit, atëherë nuk do të varej më nga premtimi. Megjithatë, Perëndia e tregoi zgjedhjen e Avrahamit me anë të premtimit që i dha.

¹⁹Po përse u dha Ligji atëherë? Ai iu shtua premtimit për të treguar ekzistencën dhe shkallën e mëkatit derisa të vinte pasardhësi i Avrahamit, për të cilin vlen premtimi. Ligji u dha në prani të engjëjve, dhe u shpalli nga një ndërmjetës (Moisiu). ²⁰Fakti që kishte një ndërmjetës, tregon se ky nuk ishte plotësimi i premtimit. Në të vërtetë, premtimi i Perëndisë nuk ka nevojë as për dëshmi engjëjlore, as për ndërmjetës, por jepet drejtpërdrejt nga vetë Perëndia.

♦ Këto premtime u përsëriteshin për hir të Izakut dhe Jakobit. Kështu Pali bën aludim për periudhën nga fundi i librit të Zanafillës deri në fillimin e librit të Daljes, d.m.th. 1876-1445. Ligji ka të bëjë me shenjtërimin, jo justifikimin.

Ligji ka kufijtë e vet

(Zan 6,15; 21,2; Is 54,1; Zan 21,9.10)

²¹A do të thotë kjo se Ligji është në kundërshtim me premtimet e Perëndisë? Aspak! Por, në qoftë se njerëzimi kishte marrë një ligj që mund t'i sillte shpëtim, atëherë të gjithë do të mund të viheshin në rregull me Perëndinë me anë të tij. ²²Por në Shkrimin e shenjtë thuhet se mbarë bota gjendet nën pushtetin e mëkatit. Kështu, dhurata që është premtuar në bazë të besimit të Jezusi, Mesia, u jepet atyre që besojnë.

²³Para se të hapej udha e re, ne ishim të burgosur në burgun e Ligjit. ²⁴Ligji ishte mbikëqyrësi ynë ♦ derisa të vinte Mesia, për të na dhënë pafajësinë nëpërmjet besimit (te flijimi i tij pajtues). ²⁵Tani që erdhi koha e besimit të lajmit të mirë, Ligji nuk është më mbikëqyrësi ynë.

²⁶Ju jeni fëmijë të Perëndisë, sepse jeni të lidhur me të nëpërmjet besimit të Jezusi, Mesia. ²⁷Ju u bashkuat me të kur u pagëzuat në emër të Mesisë. ²⁸Prandaj nuk ka rëndësi nëse jeni hebrenj ose johebrenj, skllevër ose të lirë, burra ose gra. Me anë të lidhjes me Jezusin, Mesinë, ju të gjithë u bëtë një njeri i vetëm. ♦ ♦ ²⁹Në qoftë se i takoni Mesisë, jeni edhe trashëgimtarë të Avrahamit dhe merrni atë që Perëndia i premtoi atij.

4 Këtë dëshiroj t'ju shpjegoj me një shembull tjetër: biri që duhet të trashëgojë pronën e të atit, gjendet në një situatë të ngjashme me atë të skllavit derisa të jetë i ri, megjithëse në fund të fundit është pronar i gjithë pasurisë. ²Derisa është shumë i ri, ai u nënshtrohet personave që merren me punët e tij gjer në ditën që ka caktuar i ati. ³Po kështu, edhe ne gjendeshim nën pushtetin e fuqive engjëllore ndërmjetëse ♦♦♦ derisa ishim ende fëmijë. ⁴Por, kur erdhi koha e përcaktuar, Perëndia na dërgoi Birin e vet. Ai lindi si njeri që i nënshtrohet Ligjit ⁵për t'i çliruar të gjithë ata që ishin nën pushtetin e Ligjit, që në të bëhemi fëmijë të Perëndisë.

⁶Perëndia dërgoi në ju Shpirtin e tij për të treguar se ju tani jeni fëmijët e tij. Ky Shpirt thërret: «Abba – O Atë!» ⁷Prandaj ti nuk je më skllav, por bir: e pasi je bir, atëherë, sipas vullnetit të Perëndisë, je edhe trashëgimtar i asaj që Perëndia u premtoi pasardhësve të Avrahamit.

♦ p.sh. Ligji vepronte si një disiplinuar i ashpër dhe e mbajti të paprekur kombin hebre. ♦♦ d.m.th. të barabartë të pranueshme për Zotin. Distinktivët ende mbeten mes, për shembull, burrave dhe grave, si dhe mes roleve të tyre në kishë. ♦♦♦ Engjëjt administrojnë Ligjin me fuqi të deleguar.

Kujdesi i Palit për galatasit

⁸Mendoni për kohën kur nuk e njihnit ende Perëndinë; ju u shërbenit atëherë qenieve shpirtërore që nuk janë hyjni. ⁹Tani ju e njihni Perëndinë, ose më mirë, Perëndia ju njeh ju. Si mund të ktheheni atëherë te fuqitë engjëllore ndërmjetëse të dorës së dytë? A doni që t'u nënshtroheshi rishtas atyre? ¹⁰Ju kremtoni me kujdes disa ditë, muaj, stinë e vite! ¹¹Ju më shqetësoni! A do të shkojnë kot të gjitha mundimet e mia për ju?

¹²Ju lutem, vëllezër, njëjtësohuni me mua: lirohuni nga Ligji hebre, siç u lirova unë, për hirin tuaj. Nuk më keni bërë asgjë të keqe – kthehuni te besnikëria ndaj meje! ¹³Ju kujtohet kur isha herën e parë mes jush dhe si jua shpalla lajmin e mirë të shpëtimit. Isha i sëmurë, ¹⁴dhe gjendja ime ju vuri në një provë të vështirë. Megjithatë, nuk më përbuzët e as ndjetë neveri për mua. Përkundrazi, më pranuat si engjëll nga Perëndia, dhe si vetë Jezusin, Mesinë. ¹⁵Atëherë ishit shumë të gëzuar. Ç'ndodhi? Unë vetë mund të pohoj se po të ishte e mundur, ju do të kishit nxjerrë sytë tuaj për të m'i dhënë mua. ¹⁶A u bëra unë armiku juaj ngaqë ju thashë të vërtetën? ¹⁷Ata njerëz tregojnë shumë kujdes për ju, por nuk kanë qëllime të mira. Ata nuk duan gjë tjetër veçse t'ju ndajnë prej meje, që të bëheni dishepuj të tyre. ¹⁸Është mirë t'i dëgjoni me kujdes fjalët e të tjerëve, por duhet të dëgjoni vetëm njerëzit e ndershëm, gjithnjë, e jo vetëm kur unë jam ndër ju.

¹⁹O fëmijët e mi, unë vuaj përsëri nga vuajtjet që një nënë provon në kohën e lindjes, derisa te ju të formohet pjekuria që i përket vetë Mesisë.

²⁰Oh, sa dëshiroj tani të gjendem mes jush për të gjetur fjalët e përshtatshme për t'ju bindur. Nuk di nga t'ia mbaj për t'u bërë me ju!

Dy bijtë e Avrahamit

²¹E ju dëshironi të jeni nën Ligjin hebre! Më thoni, a nuk dëgjoni se ç'thuhet në Ligj? ²²Në librin e Ligjit të Moisiut është shkruar se Avrahami kishte dy djem: njërin prej skllaves, Hagarës, e tjetrin prej gruas së lirë, Sarës. ²³Biri i tij, ai prej skllaves, lindi natyrshëm, kurse ai prej gruas së lirë me fuqinë e premtimit.

²⁴Por ky tregim ka një kuptim tjetër të fshehur nga pas: këto gra simbolizojnë dy rende të ndryshme. Rendi i parë, i cili u paraqit me Hagarën, u përrua në malin e Sinait dhe lindi fëmijë të skllavëruar.

²⁵Fjala Hagar simbolizon malin e Sinait në Arabi. ♦ Ky mal i përgjigjet Jerusalemit të tanishëm (d.m.th. judaizmit); ajo jeton me fëmijët e tij në skllavëri. ²⁶Përkundrazi, Jerusalemi qiellor është i lirë – kjo është nëna jonë. ²⁷Për atë thuhet: *Gëzohu, megjithëse je pa fëmijë! Tani do të kesh më shumë fëmijë se një grua që nuk është braktisur kurrë nga burri i saj!*

²⁸Vëllezër, me ju është porsë me Izakun – ju jeni fëmijët e Perëndisë në bazë të premtimit të Tij. ²⁹Por edhe atëherë biri i lindur natyrshëm e përndiqte tjetrin, të lindurin me anë të veprimit të Shpirtit të Perëndisë. Ashtu ndodh edhe tani. ³⁰Por ç'thuhet në Shkrimin e shenjtë? *Largoje këtë skllave dhe djalin e saj, sepse biri i skllaves nuk duhet të marrë pjesë në trashëgim bashkë me djalin e gruas së lirë.* ³¹Kështu, o vëllezër, ne nuk jemi bijtë e skllaves, por bijtë e së lirës.

5 Mesia na liroi që të mbetemi të lirë. Prandaj qëndroni të patundur dhe mos pranoni të skllavëroheni përsëri.

♦ d.m.th. Nabateja – krahinë që shtrihet nga gadishulli i Sinait deri në krahinën në lindje të Galileesë, por që nuk përshinte Arabinë e sotme.

Mos pranoni t'ju hiqet liria

(Lev 19,18)

²Më dëgjoni! Unë, Pali, po ju them: në qoftë se pranoni të rrethpriteni, Mesia nuk do t'ju sjellë më asnjë

dobi! ³Përsëri po i them me këmbëngulje secilit që pranon të rrethpriet: e detyron veten të zbatojë tërë Ligjin hebre. ⁴Ju që kërkoni ta merrni pafajësinë me zbatimin e Ligjit, ♦ i shkëputët marrëdhëniet me Mesinë; morët më kot mëshirën e Perëndisë.

⁵Përsa na përkjet neve që e morëm Shpirtin e shenjtë, presim me padurim fazën e fundit të shpëtimit tonë – ringjalljen. ♦♦ ⁶Në të vërtetë, në qoftë se jemi të lidhur me Mesinë, nuk vlen gjë as rrethprerja dhe as rrethpaprja, por besimi që vepron me anë të dashurisë.

⁷E filluat shumë bukur. Po kush ishte ai që ju pengoi kështu, që tani nuk i nënshtroheni më së vërtetës?

⁸Ajo që ju thanë për t'ju bindur, nuk vjen nga Perëndia që ju ka thirrur. ⁹Mendoni pak: pak tharm fryn mbarë brumin. ¹⁰Por unë kam besim te Zoti, dhe kjo më jep siguri që ju do të ktheheni në rrugën e drejtë. E ai që ju ngatërron, do të marrë dënimin e tij, pavarësisht nga pozita e tij. ¹¹Në qoftë se me të vërtetë predikojta nevojën për rrethprerjen, përse do të vazhdonin të më përndiqnin? Atëherë predikimi im për shpëtimin vetëm me anë të vdekjes së Mesisë në kryq, nuk do të zemëronte askënd. ¹²Në qoftë se ata që ju ngatërrojnë, i japin kaq rëndësi rrethprerjes, pse të mos kthehen plotësisht te paganizmi duke u tredhur?

♦ d.m.th. legalizmi – shpëtimi me anë të veprave, respektimi i rregullave.

Të liruar për dashuri

¹³Perëndia ju ka thirrur në liri, vëllezër. Por mos e shfrytëzoni këtë liri për të jetuar në mënyrë egoiste. Përkundrazi, shërbejini njëri-tjetrit me dashuri. ¹⁴I tërë Ligji plotësohet me zbatimin e këtij urdhri: Duaje të afërmin tënd si veten!

¹⁵Në qoftë se e kafshoni dhe e hani njëri-tjetrin si kafshët e egra, atëherë kini kujdes që të mos gërshetoheni!

¹⁶Me këtë dua të them: t'ju drejtojë Shpirti i Perëndisë, dhe atëherë nuk do të jetoni më sipas dëshirave të natyrës suaj mëkatore. ¹⁷Natyra mëkatore lufton kundër shpirtit, dhe shpirti lufton kundër natyrës mëkatore: të dy luftojnë kundër njëri-tjetrit, kështu që nuk mund ta bëni të mirën që doni. ¹⁸Por, në qoftë se jeta juaj caktohet nga Shpirti i Perëndisë, atëherë i shpëtoni rrethit vicioz të Ligjit (dhe mëkatit).

¹⁹Se në ç'drejtim të çon natyra mëkatore, është e qartë: imoraliteti, prishja dhe shthurja, ²⁰idhujtaria dhe magjia, grindja, qëndrimi armiqësor, rivaliteti, shpërthimi i zemërimit, dëshira për hakmarrje, mosmarrëveshja dhe përçarja, ²¹smira, pija dhe grykësia, dhe shumë vese të tjera. Po ju paralajmëroj siç bëra më parë: kush bën gjëra të tilla, për të nuk ka vend në mbretërinë e Perëndisë.

²²Përkundrazi, Shpirti i Perëndisë bën që të rritet si fryt një shumicë të mirash, si: dashuria, gëzimi, paqja, durimi, dashamirësia, mirësia, besnikëria, ²³butësia dhe vetëkontrolli. Kush sillet kështu, jeton në përputhje me vullnetin e Perëndisë. ♦ ²⁴Kjo vlen për të gjithë ata që i takojnë Jezusit, Mesisë; sepse e kanë gozhuar në kryq ♦♦ natyrën e tyre mëkatore bashkë me të gjitha lakmitë dhe veset e saj.

♦ d.m.th. këto cilësi na mundësojnë që ta përmbushim Ligjin në një mënyrë të re.

♦♦ Kjo i referohet statusit tonë ligjor. Shpirti na ndihmon ta bëjmë këtë një realitet.

Ndarja e barrës

²⁵Në qoftë se i takojmë Shpirtit të shenjtë, të jetojmë nën drejtimin e këtij Shpirti. ²⁶Të mos jepemi pas vetëkrenarisë, sepse kjo të çon në smirë për njëri-tjetrin.

6 Edhe në qoftë se gjeni një bashkëbesimtar në faj, duhet të tregoni se ju drejton Shpirti i Perëndisë. Kthejeni një bashkëbesimtar të tillë me zemërbutësi në rrugë të drejtë. Kini kujdes që të mos bini edhe ju në faj. ²Njëri ta ndihmojë tjetrin, t'i mbajë atij barrën. Kështu plotësoni ligjin e Mesisë. ³Kush lartësohet pa arsye përmbi tjetrin, mashtron veten. ⁴Secili të ketë kujdes ta vlerësojë shërbimin e tij sipas kriterit të Perëndisë. Atëherë nuk do të pretendojë se shërbimi i tij vlen më shumë se shërbimi i tjetrit. ⁵Mjafton që për këtë t'i japë llogari Perëndisë.

⁶Kush merr mësim në mësimet e fesë, duhet të japë ndihmesën e tij, sipas mundësisë, për t'i mbuluar shpenzimet e jetesës së mësuesit të tij.

⁷Mos u mashtroni: Perëndia nuk lejon të vihet në lojë! Çfarë mbjell, atë do të korrësh! ⁸Kush pranon të drejtohet nga natyra e tij mëkatore, do të korrë vdekjen. Ndërsa kush pranon të drejtohet nga Shpirti i Perëndisë, do të korrë jetën e përjetshme. ⁹Kurrë të mos lodhemi në kryerjen e vullnetit të Perëndisë. Kur vjen koha e caktuar, do të korrim: të mos heqim dorë. ¹⁰Derisa të kemi kohë, t'i bëjmë mirë gjithkujt, veçanërisht atyre që janë vëllezër në fe.

Përshtetja e fundit

¹¹Këtë që vijon, po jua shkruaj me dorën time; mund ta njihni nga shkronjat e mëdha. ¹²Këta njerëz ju shtojnë të rrethprienti për të marrë fitim nga ju. Bëjnë kështu vetëm që të mos i përndiqin hebrenjtë për besimin e tyre te Mesia. ¹³Ndërhyjnë për rrethprerjen, por ata vetë nuk jetojnë sipas Ligjit. Dëshirojnë që ju të rrethprienti vetëm që të krenohen për suksesin e tyre. ¹⁴Por unë do të krenohem vetëm për kryqin e

Zotit tonë, Jezusit, Mesisë. Meqë ai vdiq në kryq, unë jam ndaj botës i vdekur; dhe përsa më përket mua, bota është e vdekur. ♦

¹⁵Prandaj nuk ka rëndësi rrethprerja ose rrethpaprerja. Kryesorja është që Perëndia po na bën njerëz të rinj. ¹⁶Zoti u dhëntë të gjithë atyre që mbështeten në këtë parim, paqen dhe mëshirën e tij! Populli i vërtetë i Izraelit janë ata.

¹⁷Prej sot e tutje të mos më hidhërojë askush! Unë jam i lidhur me Jezusin në vuajtje; për këtë dëshmojnë blanat në trupin tim.

¹⁸Jezusi, Mesia, ju ruajtë në hirin e tij, vëllezër të dashur! Amen

♦ Duke u bërë i krishterë, Pali është bërë askushi në botën hebraike.